

Alfred Jensen: Endelig fik jeg da noget af et svar. Det viser sig jo hver gang, at det lader sig gøre at få ministeren til at udtale sig, men jeg må sige, at det svar, jeg fik, er ikke meget tilfredsstillende og aldeles ikke overbevisende om, at det hastværk, man har, er nødvendigt.

Af fremsættelsestalerne fremgår det, at 4 års planen, som skal gøres til en 2 års plan, ikke er færdigt udarbejdet, spørgsmålene om tjenestetid, mandskab o. s. v. er man heller ikke klar over, men så forekommer det mig, at dette forslag kunne vente, indtil man får klarhed over, på hvilke betingelser man egentlig yder disse bevillinger.

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Stareke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Stareke: Jeg skal endnu en gang ganske kort overfor den højtærede forsvarsminister undertrege, at vi har et klart standpunkt.

Vi har erklæret os villige til at stemme for lovforslaget om øget forsvarsberedskab og om udskrivning af en væreskat og et forsvarslån, men vi har stillet den betingelse, at der fra tingets eller regeringens side skal gives tilsagn om, at man i fremtiden vil tilstræbe at udarbejde forslag, hvorefter været kan bygge på frivillighedens grund. Dette er også klart. Regeringen har i selve lovforslaget gennem sin dækningskattepolitik stillet sine betingelser op; er det ganske udelukket, at også vi har lov til at stille vore betingelser op?

Den højtærede forsvarsminister sagde, at man skulle tage et klart standpunkt, og at han var i stand til at tage et standpunkt, selvom det ikke var populært. Den højtærede forsvarsminister vil vel indrømme os, og også vi tager et klart standpunkt, selvom det ikke er populært hos den højtærede forsvarsminister.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at det, der bliver stående, er, at vi har erklæret os villige til at stemme for dækningslovene. Nej, ærede medlem, det, der bliver stående, er, at det ærede medlem har erklæret, at han ikke er villig til at stemme for friheden. Vi har erklæret, at vi vil stemme for dækningslovene, hvis vi kan få friheden. (*Bertel Dahlgaard:* Ja!). Ja, men det er noget andet, end hvad der er tilfældet med det ærede medlem — for det ærede medlem tror jo ikke et pluk på friheden.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg har en ganske kort bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Jeg

har fastholdt overfor det høje ting og overfor det ærede medlem, at de oplysninger, jeg i dag har givet om Sveriges forudsætninger for at gå ind i et skandinavisk forsvarsforbund, er i nøje overensstemmelse med den opfattelse, der er rådende hos mine ministerkolleger med hensyn til, hvad der var Sveriges forudsætninger. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard tillader sig heroverfor at sige, at mine oplysninger ikke er rigtige. Der findes udenfor denne sal folk, som ved, hvem af os det er der har ret. Det ved de repræsentanter, som deltog på den svenske regerings og de svenske partiers vegne, og indtil det ærede medlem hos en af disse svenske deltagere i forhandlingerne kan få en erklæring om, at hvad jeg har oplyst i dag ikke er rigtigt, tillader jeg mig at fastholde, at mine oplysninger er rigtige, og at det ærede medlem er kommet ud for et meget alvorligt hukommelsestab.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Nu er vi ved det punkt i debatten, hvor det kommer an på ikke at forflygtige, hvad det er diskussionen drejer sig om. I anledning af den højtærede ministers sidste bemærkning henleder jeg opmærksomheden på, at det, der var udgangspunktet for denne diskussion, var, at den højtærede minister oplyste, at forudsætningen for dette samarbejde var forholdsmæssighed i udgifterne efter folketal, og jeg tillader mig at tvivle om, at den højtærede minister kan dokumentere, at det er rigtigt.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Hvad jeg har sagt i dag fra dette tings talerstol, er, at det var Sveriges forudsætning for at gå ind i et forsvarsforbund, at Danmark og Norge forholdsmæssigt bidrog til at bringe deres forsvar på høje med det svenske. Det var betingelsen for den garanti, man var villig til at give fra svensk side, og jeg mener mig fuldstændig berettiget til at tage som sammenligningsgrundlag for denne forholdsmæssighed, hvad Sverige yder pr. indbygger, og hvad Danmark har ydet og ville komme til at yde pr. indbygger. Jeg skal dertil føje, at selvom vi havde bevilget et beløb til militære foranstaltninger svarende til det beløb, som vi ville nå til ved at bruge det svenske tal pr. indbygger, så ville vi langt fra kunne være nået op på en forsvarsordning, der forholdsmæssigt svarede til den, som Sverige har.